

VĚZEŇSKÁ SLUŽBA ČESKÉ REPUBLIKY

Věznice Heřmanice

Orlovská 670/35, poštovní přihrádka 2, 713 02 Ostrava 13

Tel.: 595 220 111, Fax: 595 220 289, ISDS: ysud4wq

VÁŠ DOPIS: 11/2016/NZ/PD
ZE DNE: 12. 12. 2016
NAŠE č.j.: VS-1629-56/ČJ-2016-803500
VYŘIZUJE: Bc. Martina Lompová
TELEFON: 595220203
FAX: 595220289
E-MAIL: mlompova@vez.her.justice.cz

Veřejná ochránkyně práv

Mgr. Anna Šabatová, PhD.
Údolní 39
602 00 Brno

V Ostravě dne 5.1.2017

Vážená paní doktorko,

zasílám Vám vyjádření Věznice Heřmanice k opatřením dle zprávy ze systematické návštěvy zaměstnanců úřadu Veřejného ochránce práv ve dnech 26. - 27. 4. 2016:

Instalaci protihlukových zástěn na oknech některých ubytoven považuji, i přes Vaši racionální argumentaci, stále za potřebnou, související s praktickou aplikací zásad dynamické bezpečnosti věznice. V této souvislosti bych však rád uvedl, že Váš požadavek zcela neodmítám. K jeho naplnění by mohlo teoreticky dojít v souvislosti s realizací dlouho plánované, ale stále nerealizované investiční akce opravy vnějšího oplocení, kdy po jejím ukončení by Věznice Heřmanice měla splňovat potřebné stavebně zabezpečovací bezpečnostní standardy věznice s ostrahou a existence zástěn v některých ubytovnách by pak ztratila své opodstatnění.

Z výše uvedených důvodů také v současné době nehodlám ani nijak měnit praxi v oblasti využívání volnočasových aktivit odsouzených. Navíc tento požadavek nezazněl ani při aktivech, které s odsouzenými mívám.

Vámi navrhované opatření, týkající se zřízení dětského koutku, zní logicky a proto také, jak jsem již dříve uvedl, bylo ve věznici svého času realizováno. Nicméně naprosto negativní zkušenosti s jeho provozováním a udržováním mě dovedlo k závěru, že dětské koutky prostě do věznice nepatří. Vámi navrhované opatření tudíž realizovat nehodlám.

K ukončení praxe plošného uzamykání cel odsouzených ve III. PSVD sděluji, že se plně ztotožňuji s Vaším názorem, že uzamykání cel musí vycházet z vyhodnocení individuálních rizik a bezpečnostní důvody musejí být prokazatelně dány u každého odsouzeného, přičemž jejich trvání musí být průběžně sledováno. V této souvislosti sděluji, že důvodem pro zařazení odsouzeného do oddílu III. a II. PSVD v budově OVKT, je velmi závažné, respektive opakované porušování norem upravujících výkon trestu odnětí svobody. Potvrzením toho, že se bezpečnostní důvody a individuální rizika, jakožto podmínka pro možnost uzavírání cel, vyhodnocují zcela objektivně a ve vztahu k osobnosti každého konkrétního odsouzeného, může být fakt, že někteří odsouzení zařazení do této PSVD jsou umístěni ve standardních oddílech, neboť z posouzení souhrnné analýzy rizik a potřeb nevyplývá takové riziko, aby museli být a priori umístěni v budově OVKT. V případě, že bezpečnostní rizika průběžně

sledovaných odsouzených umístěných v budově OVKT již nejsou tak vysoká, přičemž odsouzený svým jednáním projevuje snahu po nápravě, je odsouzený umístěn zpět do standardního oddílu a to i za předpokladu, že se mu příslušná PSVD nezmění. V kontextu výše uvedeného a rovněž s přihlédnutím k ustanovení Vnitřního řádu věznice čl. 40 písm. a) a b) „odsouzeným může být prodloužena doba uzamykání na celách v případech, kdy odsouzený svým chováním ohrožuje pořádek a bezpečnost ve věznici, nebo svým chováním ohrožuje ostatní odsouzené“, mám za to, že podmínky stanovené pro uzavírání cel naplněny jsou. Individuální rizika spojená s konkrétní osobností odsouzeného a bezpečnostní faktory s tím spjaté, nejsou proměnné, které by se daly měnit ze dne na den. Proto si dovoluji tvrdit, že posouzení a analýza rizik např. u odsouzeného, který ve VTOS užívá OPL a může tak být nebezpečný nejen sobě, ale i okolí, je možné až po určité době, nikoliv bezprostředně po odeznění účinku drogy. V těchto souvislostech vnímám i svou kompetenci, spočívající v možnosti uzavírání cel, jako kompetenci primárně směřující k zajištění bezpečnosti ve věznici. Vámi navrhané opatření v podobě otevření cel v budově OVKT, v podstatě od budíčku do večerky, realizovat proto nehodlám.

K problematice navedení odsouzeného k lékaři bez odkladu a v případě jeho neošetření, uvést do zdravotnické dokumentace důvod, uvádím, že navedení odsouzeného k lékaři probíhá v našich podmínkách tak, jak jsem již uvedl v první odpovědi. Není-li vězeň ošetřen, zapíše tuto skutečnost do Knihy hlásících se k lékaři službu konající dozorce a lékař tento fakt stvrdí svým razítkem a podpisem. Provádění zápisu do PZZ lékaři z časových důvodů odmítají.

Lékařské prohlídky/vyšetření probíhají ve zdravotnickém středisku V Heřmanice následovně: Po přivedení odsouzeného do čekárny, je, až na něho přijde řada, vyzván zdravotní sestrou k vstupu do místnosti s kartotékou, kde je připravena jeho zdravotní dokumentace, event. jsou provedena potřebná vyšetření. Odsouzený pak vstoupí do ordinace, kde je přítomna také zdravotní sestra. Dveře ordinace se zavírají. V ordinaci je kamera, snímající průběh vyšetření na monitor, který vyvedený do místnosti kartotéky, kde ho sleduje dozorce. V případě potřeby (např. intimní vyšetření) rozhodne lékař o vypnutí kamery. Po vyšetření a provedení administrativních úkonů nutných pro splnění ordinace lékaře, odchází odsouzených zpět do čekárny a následně je dozorcí odveden do ubytovny.

V praxi naší věznice však lékaři v některých případech z bezpečnostních důvodů vyžadují při vyšetření odsouzeného přítomnost dozorce. Tato skutečnost je písemně zaznamenána do zdravotní dokumentaci odsouzeného. Četnost takovýchto případů je přibližně jeden denně. Připomínám, že k ošetření se v době ordinace praktického lékaře hlásí na 60 odsouzených.

Ve věznici, mající kapacitu 704 osob, je v současné době umístěno více než 900 vězňených osob a prognóza je neradostná.

K zajištění stavu, aby si odsouzení mohli vyprat své osobní věci minimálně jednou týdně v automatických pračkách, jsem již ve své původní odpovědi avizoval, že pokud nám budou v patřičné výši přiděleny účelově vázané finanční prostředky, bude naší snahou vybavit co největší počet oddílů automatickými pračkami. V současné době si mohou odsouzení měnit své osobní prádlo u řádných návštěv, rovněž mají možnost si prát své osobní věci v přidělených „kbelicích“ sloužících pouze k tomuto účelu, kterých je na každém oddílu dostatek. Od výše přidělených finančních prostředků se budou také odvíjet možnosti řešení problémů při zřízení místnosti pro sebeobslužné aktivity ve specializovaných odděleních. Do této doby si mohou odsouzení horké nápoje připravovat na svých ložnicích nebo oddílové umývárně.

Vážená paní doktorko, jsem rád, že reálně vnímáte nelehkou aktuální situaci v oblasti ekonomického a logistického zabezpečení provozu Věznice Heřmanice. K Vašemu jistě dobře míněnému doporučení, abychom při realizaci Vámi navrhovaných opatření, které si vyžádají nejen nemalé finanční náklady, postupovali v součinnosti s generálním ředitelstvím, sděluji, že se tak samozřejmě děje. Věznice, jak sama jistě dobře víte, nejsou samostatnými subjekty státu, ale pouze organizačními jednotkami bezpečnostního sboru Vězeňská služba ČR. Není proto možné, abychom bez konzultace s nadřízeným orgánem prováděli jakákoliv rozsáhlejší opatření, ke kterým bychom neměli z jeho strany souhlas. Vzájemná komunikace je v takovýchto případech nezbytná. Tuto linii budeme samozřejmě dodržovat i při projednávání Vámi navržených opatření.

To se beze jistě týká i komplexu problémů spojených se zabezpečením zdravotnické služby ve věznicích, resp. s přítomností dostatečného počtu atestovaných praktických lékařů. O situaci v oblasti poskytování zdravotnické služby, vč. nedostatku lékařů, je náš nadřízený orgán podrobně informován a to nejen řediteli OJ VS ČR, ale také vlastním odborem zdravotnické služby. Jak sama uvádíte, situaci se vedení VS ČR snaží řešit, a to již drahně let, nicméně bez výrazně pozitivního výsledku. Myslím si, že bez razantního zásahu státu do tohoto ne příliš funkčního systému, není řešení této otázky ani v silách vedení VS ČR. Ukazuje se totiž, že získání lékařů pro práci ve věznici již dnes není ani tak otázka peněz, jako spíše jejich naprostého nezájmu vězněné osoby léčit. Nicméně z informací, které se ke mně dostávají, to vypadá, že zdravotnickou službu pro vězněné osoby bude i nadále zajišťovat vězeňská služba, tedy resort ministerstva spravedlnosti.

S pozdravem

vrchní rada
plk. PaedDr. Petr KADLEC
ředitel věznice

PaedDr. Digitálně podepsal
PaedDr. Petr Kadlec
Petr Kadlec Datum: 2017.01.05
10:14:04 +01'00'